

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci navrhovatele: **J. T.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 4, Praha 4, **2) Ing. Miloš Zeman, CSc.**, bytem Brdičkova 9, Praha 13, **3) Ing. V. M.**, odpůrci 2) a 3) zastoupeni JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem se sídlem Zbraslavské nám. 458, Praha 5 - Zbraslav, v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky, o námitce podjatosti vznesené navrhovatelem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 32/2013,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Vojtěch Šimíček a JUDr. Jakub Camrda **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 32/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 5. 2. 2013 doplněným na výzvu soudu podáním ze dne 14. 2. 2013 se navrhovatel domáhá vydání rozhodnutí o neplatnosti volby prezidenta republiky; věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. Vol 32/2013. V doplnění svého návrhu navrhovatel vyslovil námitku podjatosti předsedy senátu ve věcech volebních JUDr. Vojtěcha Šimíčka a dalších jeho členů, *„kteří při projednávání volebních stížností kandidátů proti jejich vyloučení z prezidentské volby rozhodli nepustit do dalšího klání kandidáty Vladimíra Dlouhého a Tomia Okamury,*“ konkrétně soudce JUDr. Jakuba Camrdu, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Petra Průchu.“

Navrhovatel uvedl, že námitku podjatosti podává z důvodu osobního poměru JUDr. Vojtěcha Šimíčka k projednávané věci. Podjatost navrhovatel dovozuje z kritického mediálního vyjádření JUDr. V. Šimíčka na adresu kandidáta Tomia Okamury, které považuje za nepřijatelné, nevhodné a podjaté. Další důvod pro vyloučení všech jmenovaných soudců z projednávání předmětné věci pro podjatost navrhovatel spatřuje v tom, že jmenovaní soudci hlasovali pro přijetí usnesení týkajícího se kandidáta T. Okamury ze dne 13. 12. 2012, č. j. Vol 11/2012 - 36, které navrhovatel považuje *„za formalistické, naprosto nerespektovalo již tehdy známá velmi závažná pochybení jak na straně volebního zákona, tak ve výkonech ministerských úředníků.*“ Proto navrhovatel shrnuje, že

„panuje oprávněná obava, že navzdory zveřejnění dalších závažných skutečností provádějících tuto volbu, by tito soudci odmítali připustit svoje pochybení při formulaci cit. usnesení a nebudou proto ani dnes schopni posuzovat události dostatečně objektivně.“

JUDr. V. Šimíček ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že v nyní projednávané věci nejsou V. Dlouhý ani T. Okamura vůbec účastníky řízení, proto je podaná námitka z tohoto hlediska zcela irelevantní. Výsledek nyní vedeného řízení se nemůže nijak přímo projevit v jejich právní sféře. I pokud by bylo projednávání stížnosti (příp. některé jiné) vyhověno a soud by vyslovil neplatnost volby prezidenta, neznamená to automaticky jakékoliv zlepšení právní situace jmenovaných kandidátů, kteří nebyli v těchto volbách vůbec zaregistrováni.

V. Dlouhý a T. Okamura byli účastníky zcela odlišného řízení, a to ve věci registrace kandidátní listiny. Tato řízení však již pravomocně skončila a nadto ústavní stížnost T. Okamury proti usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 11/2012 zamítl Ústavní soud jako nedůvodnou nálezem ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 27/12. JUDr. V. Šimíček také zdůraznil, že v bodě 60 citovaného nálezu Ústavního soudu je k namítané podjatosti jeho osoby výslovně uvedeno, že *„daný výrok soudce Šimíček pronesl až po vynesení rozhodnutí a nelze z něj samotného dovozovat (negativní) poměr k věci nebo účastníkům, který by zakládal pojatost soudce.“* Proto závěrem uvedl, že k věci ani k účastníkům, příp. k jejich zástupcům, nemá žádný vztah, a není tak dán žádný racionální důvod pro jeho vyloučení z rozhodování ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stejným způsobem se vyjádřil i soudce JUDr. J. Camrda.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Podle § 8 odst. 3 s. ř. s. *soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce, Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.*

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. přitom představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na

pokračování

projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě však nebyla objektivně zjištěna žádná z těchto skutečností.

Je třeba zdůraznit, že v projednávané věci kandidáti V. Dlouhý a T. Okamura vůbec nejsou účastníky řízení. Případné rozhodnutí v projednávané věci též nemůže nijak ovlivnit jejich právní postavení, neboť bylo Nejvyšším správním soudem pravomocně rozhodnuto v řízení podle § 65 odst. 1 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a § 89 odst. 2 s. ř. s. a návrhy V. Dlouhého a T. Okamury na uložení povinnosti registrovat jejich kandidátní listinu byly zamítnuty. (Ústavní stížnost T. Okamury proti předmětnému rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla zamítnuta, jak je uvedeno výše.) V. Dlouhý a T. Okamura se tedy neúčastnili jako kandidáti ani prvního kola prezidentské volby.

K návrhu navrhovatele na vyloučení všech jmenovaných soudců pro podjatost z důvodu jejich rozhodování ve věci sp. zn. Vol 11/2013, Nejvyšší správní soud rovněž zdůrazňuje, že podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. není a nemůže být důvodem pro vyloučení z projednání a rozhodnutí věci rozhodování soudce v jiných řízeních. Pokud by tomu tak bylo, ústavně garantované právo na spravedlivý proces, jehož součástí je i požadavek na rozhodování nezávislého a nestranného soudu a tedy i nepodjatého soudce (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), by se pouze na základě skutečnosti, že se navrhovatel se závěry Nejvyššího správního soudu v předmětných usneseních dosud neztotožňuje, přeměnilo na „právo na jiné (příznivé) rozhodnutí ve věci“, což je zcela nepřipustné.

S ohledem na výše uvedené lze tedy konstatovat, že důvody uplatněné navrhovatelem nejsou způsobilé vyvolat pochybnosti o nepodjatosti jak u předsedy senátu ve věcech volebních JUDr. V. Šimíčka i soudce JUDr. J. Camrdy. Soudci JUDr. Z. Kühn a JUDr. P. Průcha v předmětné věci navrhovatele pro svou nepřítomnost vůbec nerozhodují, ve volebním senátu jsou nahrazeni JUDr. L. Kaniovou, resp. JUDr. J. Vyklickým, a proto je námitka pojatosti ve vztahu k jejich osobám zcela bezpředmětnou. Vzhledem k tomu, že se jmenovaní soudci necítí být podjatí a o jejich podjatosti nenasvědčují ani jiné skutečnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci JUDr. Vojtěch Šimíček a JUDr. Jakub Camrda nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 32/2013.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu